

ஜீன் பீட்டர் பெட்டி (Jean Pierre Petit)

பயக்கக் கற்றுக்கொண்ட

ஒரு குட்டி பல்லின கதை

ஒரு சமயம் ஒரு குட்டி பல்லின வளர்ந்து வந்தது.
அதற்கு நீ...எனது கால்கள்.

எல்லா பருகங்களும் அந்த கால்கள் செய்தன.

குட்டி பல்லின ஒருநாள்
அச்சுறுத்தும் அச்சுறுத்தும்!
அச்சும், அதன் நீள நீள
கால்களின் மீது
இயற்கை முறைக்க அறிந்தது.

தலைகீழ் மெல் கூட

அட, வாலன் மெலும்

பள்ளங்கொட்டை அளவே
முறை இருக்கும்
அதன் மூலம் ஸ்டெகோஸூஸ்

அத்தை மகன்
(ஸ்டெகோசூஸ்)

அந்த குண்டு யூசனி
டிரைஸ்டிராப்டர்ஸ் கூட
அவனை கிண்டல் அடித்தார்கள்.

வெள்ளை தலைகாட்டவே
பலந்தான் அவன்.

ஒரு நாள், அந்த டிரைஸ்டிராப்டர் ஜூரானிக் காட்டில்,
நடவே அதிரும்படி பலங்கரமான காலடிச்சத்தம் கேட்டது.

கொஞ்ச டிரைப்டர் ஒன்று கோழியை
கத்தும் சத்தம்கூட கேட்டது.

பெ... ஸ... ஸ ஹைஸ்டிரியஸ்,
அதே... அங்கே தெர்த்தது.

அது தன் பாதகனை குறுக்கே வந்த ஒரு
வந்தது-மூக்கு ஹைஸ்டிரியஸ் டீட்டித்துப் போட்டது.

அப்பறம் ஒரு பெண்
ஹைஸ்டிரியஸ்டை

துரத்த அடித்தது.

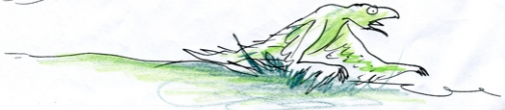
சிதன் முட்டைகளை
கபலீகரம் செய்து
சுய்சிவவதற்காக.

சிந்த சமஸ்தல்தான் குட்டி பல்ல சிதன் கண்ணில்பட்டது.
தான் பழ்ப்பது கெட்ட கனவா என்று பவந்துபேரஸ்,
கைகால் உதரல் எடுத்து நின்றகொண்டிருந்தது குட்டிபல்ல.

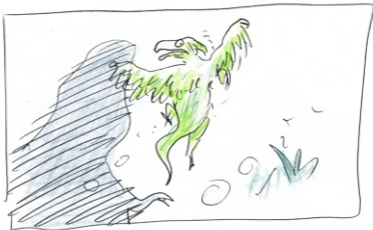

ஐயோ பாவம் ! எப்படியாவது

தப்பத்துவிட வேண்டும் என்று ஓடப்பழ்த்தால்,
சிதனுடைய கால்கள் ஒத்துரைக்கவில்லை.

ஓரக்கண்ணாலும் சிவ்வாடி சிவ்வாடி பறந்துக் கொண்டு
 ஓடிவது குட்டி பல்லி. பூதம் போன்ற நூலும் தன்னை
 போக்கிலே வருவதைக் கண்டது.

கொண்டிருப்பதால் கண்கள் குட்டிப்
 பல்லிக்குக் குடிவைத்தன. சிவ் நூக்கை
 வடித்து சப்பி கொட்டியது.

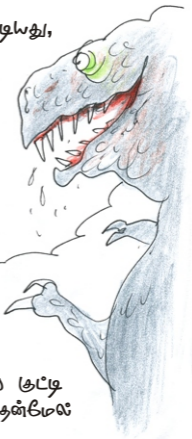
கொண்டு போடும ஒன்றைக் கவனிக்கல்கலை -
 கீழே சொங்குத்தான பள்ளம் இருக்கும்
 மலைப்பாறையை போக்கி போய்க் கொண்டுமுந்தற்கள்.

ஐயோ!

கீழே சிதற பாதாளமாம்
இருக்கிறீரே! கொடிய இருகம்
நாய் நாயாம் கிழ்த்து
ருசிப்பதற்கு பதல்
சுறையுதலில் சிடிப்பட்டு
சாகலாம் என முடிவெடுத்தது
குட்டி பல்ல.

கால்களை வீசித்து, கைகளை சிலக நீட்டியது,
கண்களை இயைக முடிக்கொண்டது.
வெள்ளை சீறொவென
தரவியது.

நாயில் எச்சில் உயு, கண்கள் மீண்ட
துரத்தக்கொண்டு வந்த டைரனாஸஸுஸ் குட்டி
பல்லையை சிடித்துவிடும் சிசுசையில் சிதன்மீடல்
பெரீளர் என்று பாய்ந்தது.

கிழத்தை உடைத்துக்
கொண்டதுதான் டீச்சம்.

பள்ளத்தல் தலை குப்புற
வீழ்ந்தது டைனோசொரஸ்

அ....

தான் இன்னமும் உலகோடு இருப்பதை
உணர்ந்த குட்டி பல்லக்கு அச்சம் தாங்கவில்லை.

அஹா!
நான் பறக்கிறேன்...

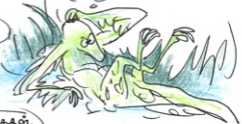

றொம்பவும் துள்ளியொடிக் இல்லை.
அதனால் என்ன? பறவுகளில்லை.
என்னால் கூட காற்றில்
பறக்க முடிகிறதே.

அப்படி! எப்படிடைய
தப்பத்துவிட்டேன்
அடி பவமொழியில்லை.
கைகளில் உடைவவில்லை.

ஜிப்பிப்பையா! எனக்கு எப்படி
தொடர்ந்துகிட்டுவாண்டும்
எனத் தெரியாதே...

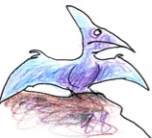

ஏன்... உன் பைலை வளர்த்துள்ளதே இயற்கை,
அதனால் என்ன பவன்? ஒன்றுக்கும் உதவாது.

எப்படி பவன்படுத்திவாண்டும் என்று தெரியாததால்தான்
நீ இப்படிவெல்லாம் பேசுகிறாய்.
இவை இருப்பது பற்றி எனக்கு றொம்பவும் மகிழ்ச்சி.
இவைமட்டும்தான் இல்லாமலாவிட்டால், இந்நிறுவம் என் கதி அடிகாக்கத்தான்.

பயக்கக் கற்றுக்கொண்ட குட்டி பல்ல வானல்
குஷியில் பறந்து போனது.

முற்றும்தம்